

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16335/2022
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Филиповић адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву и ЈП „Србијашуме“, Шумско газдинство „Борања“ из Лознице, чији је пуномоћник Миодраг Чубрило адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 772/22 од 21.06.2022. године, у седници већа одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 772/22 од 21.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 772/22 од 21.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1176/18 од 06.12.2021. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се према туженима утврди да је власник по основу одржаја катастарске парцеле број .., зване „ББ“, у потезу „ВВ“, њива VIII класе у површини 0.43,21 хектара, по врсти пољопривредно земљиште, уписане у лист непокретности број .. КО ..., као власништво тужене Републике Србије са правом коришћења туженог ЈП „Србијашуме“ ШГ „Борања“ из Лознице, са правом одговарајућег уписа у јавним књигама. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да првотуженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате, док је преко тога захтев за накнаду трошкова одбијен. У трећем ставу изреке, обавезан је тужилац да друготуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 79.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате, док је преко тога захтев одбијен. У четвртном ставу изреке, обавезан је друготужени да тужиоцу накнади трошкове

парничног поступка у износу од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате, док је преко тога захтев одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 772/22 од 21.06.2022. године, у првом ставу изреке одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда у делу у коме је тужбени захтев одбијен и тужилац обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка потврђена. У другом ставу изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужена Република Србија је дала одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је утврђивање права својине на непокретностима по основу одржаја. Побијана одлука којом је одбијен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права, будући да су спорна правна питања везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. При том се у ревизији само формално указује на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, док је побијана другостепена пресуда у складу са судском праксом и правним схватањима.

На основу изнетог Врховни суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради утврђивања права својине поднета је 22.09.2018. године. У тужби је вредност предмета спора означена износом од 9.000,00 динара, па тај износ представља вредност предмета спора.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС ни на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић